

Vlaams
Parlement

ingediend op **456** (2014-2015) – Nr. 1
25 augustus 2015 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende instemming
met het verdrag nr. 187
inzake het promotioneel kader
voor de veiligheid en gezondheid op het werk,
aangenomen door de Internationale
Arbeidsconferentie in haar vijfennegentigste zitting
in Genève op 15 juni 2006

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	9
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	13
Advies van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid	17
Advies van de Raad van State	21
Ontwerp van decreet.....	29
Bijlage: Franse tekst en Nederlandse vertaling van het verdrag.....	33

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

Het verdrag nr. 187 werd op 15 juni 2006 aangenomen in Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijftienvierdertigste zitting. Het sluit aan bij het verdrag nr. 155 inzake de veiligheid en gezondheid van de werknemers, dat gericht is op een algemene aanpak van die materie voor de gehele arbeidswereld. Het verdrag nr. 187 heeft tot doel om in de lidstaten een promotioneel kader op te zetten voor veiligheid en gezondheid op het werk.

De partijen bij het verdrag staan in voor de optimalisering van de veiligheid en de gezondheid op het werk ter voorkoming van de arbeidsgerelateerde letsels, ziekten en sterfgevallen. Verder staan de lidstaten in voor een geleidelijke invoering, handhaving en uitbouw van een nationaal systeem. De doelstellingen, prioriteiten en actie- en evacuatiemiddelen worden opgenomen in het nationaal programma.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Er is respect voor arbeids- en milieunormen' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Situering

De bescherming van de werknemer tegen ziektes van algemene aard, beroepsziektes en arbeidsongevallen is een van de taken die volgens haar statuut aan de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) toegewezen zijn. In België wordt de veiligheid en de gezondheid van de werknemers geregeld bij de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, alsmede door de uitvoeringsbesluiten daarvan.

De IAO schat dat elke week zo'n 42.000 arbeiders sterven ten gevolge van arbeidsgerelateerde ongevallen of ziekten. De kosten van dergelijke ongevallen en gezondheidsproblemen lopen dan ook hoog op en bedragen naar schatting meer dan twintig keer het totale bedrag van de officiële ontwikkelingshulp. De meerderheid van de ongevallen kan echter voorkomen worden.

De in 2003 door de Internationale Arbeidsconferentie aangenomen globale strategie voor de veiligheid en gezondheid op het werk verzocht een nieuw instrument tot oprichting van een promotioneel kader op het gebied van veiligheid en gezondheid op het werk.

Op 15 juni 2006 werd in Genève het verdrag nr. 187 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijftienvierdertigste zitting. Het verdrag vormt één geheel met aanbeveling nr. 197. Zij houden geen herziening in van enig bestaand verdrag of enige bestaande aanbeveling in.

Het verdrag nr. 187 heeft tot doel om in de lidstaten een promotioneel kader op te zetten voor veiligheid en gezondheid op het werk. Het verdrag heeft de permanente bevordering van een nationale preventiecultuur tot doel en voorziet in een samenhangende en systematische behandeling van de veiligheid en gezondheid op het werk.

Het voorliggende verdrag sluit aan bij het verdrag nr. 155 inzake de veiligheid en gezondheid van de werknemers, dat gericht is op een algemene aanpak van die materie voor de gehele arbeidswereld. Dit verdrag is voor België in werking

getreden op 28 februari 2012. Beide verdragen zijn gericht op de vaststelling en uitvoering van samenhangend nationaal beleid via een dialoog tussen de regering, organisaties van werkgevers en werknemers.

3. Inhoud

Het verdrag bestaat uit zes delen. Deel I en deel II van dit verdrag beschrijven de definities en doelstellingen van dit verdrag. Deel III betreft het nationaal beleid dat de staten moeten uitwerken en de basisbeginselen die moeten worden bevorderd. Deel IV geeft toelichting bij de elementen die het nationaal systeem inzake veiligheid en gezondheid op het werk moeten omvatten. Deel V houdt verband met het nationaal programma, de doelstellingen en de inhoud die het moet overspannen. Tot slot bevat deel VI de slotbepalingen.

De partijen bij het verdrag staan in voor de optimalisering van de veiligheid en de gezondheid op het werk ter voorkoming van de arbeidsgerelateerde letsels, ziekten en sterfgevallen. Dit gebeurt aan de hand van overleg met de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties en het ontwikkelen van een nationaal beleid. Verder staan de lidstaten in voor een geleidelijke invoering, handhaving en uitbouw van een nationaal systeem. Dit systeem omvat de omkaderingsinfrastructuur voor de uitvoering van zowel het nationaal beleid als het nationaal programma. De doelstellingen, prioriteiten en actie- en evacuatiemiddelen worden opgenomen in het nationaal programma.

4. Procedureverloop

4.1. Aanneming en gemengde aard van het verdrag

Tijdens zijn vergadering van 11 september 2008 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het exclusief federaal karakter vast. De Raad van State bracht advies uit over het ontwerp van instemmingswet op 14 augustus 2013 met kenmerk 53.732/VR/V. De Raad van State is in zijn advies echter van mening dat ook de gemeenschappen bevoegd zijn en dit voor de bepalingen inzake vorming en opleiding en de arbeidsgeneeskundige controle.

Tijdens zijn vergadering van 25 februari 2014 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast, gelet op de bevoegdheid inzake de erkenning van bedrijfsgeneeskundige diensten op grond van het huidige artikel 5, §1, I, 8°, BWHI (bijzondere wet tot hervorming der instellingen). Het gaat dan in concreto om titel XIbis van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen oefenen dus bevoegdheden uit. In een brief van 19 mei 2014 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de in de WGV bereikte consensus dus stilzwijgend bekrachtigd en deze intrafederale consensus bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Het verdrag werd aangenomen op 15 juni 2006 tijdens de vijftiennegentigste zitting van het Internationaal Arbeidsbureau. Die aanneming staat gelijk met een ondertekening.

4.2. Het advies van de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid en Gezin

De SAR WGG heeft in haar advies van 30 maart 2015 geen opmerkingen op de instemming met het verdrag.

4.3. Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De Raad van State heeft op 13 mei 2015 haar advies gegeven onder nummer 57.437/3.

Volgens het advies van de Raad van State is de Vlaamse Regering verplicht om zoals bepaald in artikel 4, §2, 1°, van het decreet van 16 mei 2007 tot oprichting van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen het advies van de strategische adviesraad te vragen over voorontwerpen van decreet met betrekking tot de regelgeving op het vlak van buitenlands beleid, internationaal ondernemen, internationale samenwerking en toerisme. Hoewel de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) bij brief van 2 oktober 2014, na kennisname van de beslissing van de Vlaamse Regering om de SARiV op te heffen, liet weten "zijn adviesverlening stop te zetten", ontslaat dit de Vlaamse Regering niet van de verplichting om het advies van de SARiV te vragen zolang de adviesverplichting vervat in het decreet van 16 mei 2007 niet is opgeheven.

Het advies van de Adviesraad internationaal Vlaanderen werd dus alsnog gevraagd om aan deze vormvereiste te voldoen.

De Raad van State heeft geen inhoudelijke opmerkingen gegeven en stelt verder dat haar advies niet verder vereist is indien na het advies van de SARiV er geen inhoudelijke wijzigingen worden aangebracht.

4.4. Advies Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen

De Strategische Adviesraad Internationaal Vlaanderen heeft bij schrijven van 22 juni 2015 te kennen gegeven geen formeel advies uit te brengen.

II. Toelichting bij de artikelen

Het voorliggende verdrag bestaat uit 14 artikelen, verdeeld over zes hoofdstukken.

I. Definities (artikel 1)

Artikel 1 definieert de volgende uitdrukkingen: nationaal beleid, nationaal systeem, nationaal programma en nationale preventiecultuur inzake veiligheid en gezondheid. Deze definities stemmen overeen met de basisconcepten van het voorliggende verdrag.

II. Doelstelling (artikel 2)

Dit artikel beschrijft de doelstelling van het verdrag, met name de uitbouw van een nationaal beleid, een nationaal systeem en een nationaal programma ter voorkoming van arbeidsgebonden letsels, ziekten en sterfgevallen.

III. Nationaal beleid (artikel 3)

Artikel 3 behandelt het beginsel van de uitwerking van een nationaal beleid inzake veiligheid en gezondheid op het werk.

IV. Nationaal systeem (artikel 4)

Artikel 4 beschrijft welke elementen het nationaal systeem dient te omvatten en waaruit het moet bestaan. Dit artikel stelt dat alle leden dienen in te staan voor de geleidelijke invoering van een nationaal systeem inzake veiligheid en gezondheid op het werk en voor de periodieke evaluatie ervan. Dit systeem wordt beschouwd als het voornaamste kader voor de tenuitvoerlegging van het beleid van de natio-

nale programma's. Zoals gezegd wordt de erkenning van bedrijfsgeneeskundige diensten momenteel in concreto geregeld door artikel 75bis van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, waaraan uitvoering is gegeven door het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 betreffende de erkenning van afdelingen Medisch Toezicht of departementen Medisch Toezicht en het ministerieel besluit van 21 februari 2011 betreffende de erkenning-aanvraag voor afdelingen Medisch Toezicht en departementen Medisch Toezicht.

V. Nationaal programma (artikel 5)

Dit deel van het verdrag houdt verband met het nationaal programma, de doelstellingen en de inhoud die het moet overspannen. Zo moeten alle leden, in samenspraak met de vertegenwoordigers van werkgevers en werknemers, een nationaal programma voor veiligheid en gezondheid op het werk vaststellen, uitwerken, controleren, evalueren en geregeld herzien. Het betreft een nationaal programma met doelstellingen, prioriteiten en actiemiddelen om de veiligheid en gezondheid op het werk te bevorderen, alsook de middelen om de progressie ter zake te evalueren.

Dit nationaal programma krijgt in België concrete vorm via de 'Nationale Strategie inzake welzijn op het werk 2008-2012', een programma dat samen met de communautaire strategie 2007-2012 op gezondheid en veiligheid op het werk toespitst.

De sociale partners vertegenwoordigd in de Nationale Arbeidsraad, van de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk, van het Beheercomité van het Fonds voor beroepsziekten en van het Fonds voor arbeidsongevallen werden geraadpleegd. Een nieuwe strategie wordt in het vooruitzicht gesteld.

VI. Slotbepalingen (artikel 6-14)

De formele ratificaties van dit verdrag moeten door de lidstaten meegedeeld worden aan de directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau ter registratie. De overeenkomst bindt enkel de lidstaten waarvan de ratificatie werd geregistreerd.

Het verdrag treedt in werking twaalf maanden nadat de ratificaties van twee lidstaten werden geregistreerd door de directeur-generaal. Vervolgens treedt het in werking voor iedere lidstaat twaalf maanden na de registratie van de ratificatie.

Iedere lidstaat die dit verdrag goedgekeurd heeft, kan het opzeggen na verloop van een periode van tien jaar na de eerste inwerkingtreding. De opzegging treedt in werking één jaar nadat ze werd geregistreerd in de vorm van een akte door de directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau. Indien er geen gebruikgemaakt wordt van de opzeggingsmogelijkheid, zijn de lidstaten gebonden voor een nieuwe periode van tien jaar en zal het verdrag bijgevolg pas opgezegd kunnen worden in het eerste jaar van elke nieuwe periode van tien jaar.

De directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau betekent de registratie van alle ratificaties en opzeggingen die hem werden meegedeeld door de leden van de Organisatie aan alle lidstaten. Hij deelt tevens de secretaris-generaal van de Verenigde Naties de volledige inlichtingen mee met betrekking tot alle geregistreerde ratificaties met het oog op registratie en conform artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

De raad van bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau heeft de bevoegdheid, wanneer hij dit nodig acht, een verslag over de toepassing van dit verdrag voor te leggen aan de Algemene Conferentie en te onderzoeken of het nodig is het probleem op de agenda te plaatsen.

De Algemene Conferentie kan een nieuw verdrag houdende herziening van dit verdrag goedkeuren. Doch blijft dit verdrag als dusdanig gelden voor de lidstaten die het hebben goedgekeurd en die het verdrag houdende herziening niet zouden goedkeuren.

Het verdrag is, zoals de andere verdragen van de IAO, opgesteld in het Frans en het Engels.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijfennegentigste zitting in Genève op 15 juni 2006.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Het verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijfennegentigste zitting in Genève op 15 juni 2006, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

**STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN**

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
<http://www.sariv.be>

Aan de heer Geert Bourgeois
Minister-president van de Vlaamse Regering en
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en
Onroerend Erfgoed
Arenbergstraat 7
1000 Brussel

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
vragen naar / e-mail freddy.evans@iv.vlaanderen.be	telefoonnummer 02/553 01 11	datum 2 oktober 2014	

Betreft: Stopzetting adviesverlening

Mijnheer de minister-president,

Het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 voorziet in de opheffing van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen. In uw brief van 8 september 2014 heeft u de SARiV geïnformeerd over deze beslissing. Tijdens zijn laatste plenaire vergadering van 22 september 2014 heeft de Raad daarom besloten zijn adviesverlening stop te zetten. Met de opheffing van de Raad valt een belangrijk overlegplatform weg. De leden van de SARiV hopen dat aan het toekomstig Vlaams internationaal beleid toch mede wordt vorm gegeven op basis van brede consultatie en overleg.

Het decreet tot oprichting van de SARiV bepaalt dat de Vlaamse Regering verplicht is advies te vragen over (i) voorontwerpen van decreet m.b.t. regelgeving op het vlak van buitenlands beleid, internationaal ondernemen, internationale samenwerking en toerisme, en (ii) ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering m.b.t. buitenlands beleid, internationaal ondernemen, internationale samenwerking en toerisme die van strategisch belang zijn. Hoewel dit decreet nog niet is aangepast, wenst de Raad over toekomstige dossiers geen advies meer uit te brengen.

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

Flemish Foreign Affairs Council

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR HET
VLAAMSE WELZIJNS-, GEZONDHEIDS- EN GEZINSBELEID

Aan minister Jo Vandeuren
Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Koning Albert II-laan 35 bus 90
B-1030 Brussel

contactpersoon
Gunter Naets
gnaets@serv.be

ons kenmerk
SARWGG_20150330_VeiligheidGezondheidWwerk

Brussel
30 maart 2015

Adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk

Geachte heer minister,

De Vlaamse regering hechtte haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk. U vroeg de SAR WGG hierbij om advies.

De raad heeft geen opmerkingen bij de instemming met voorgenoemd verdrag.

Wel wenst de SAR WGG dit moment aan te grijpen om enkele aandachtspunten te benoemen. Zo adviseert de raad om het promotioneel kader betreffende veiligheid en gezondheid op het werk vanuit een brede definitie van gezondheid en welzijn op te bouwen. Ook aandacht voor psychosociale problematieken van werknemers is daarbij van belang.

Het zorgen voor de gezondheid en het welzijn van werknemers is ook belangrijk in het kader van de economische prestatie en in functie van een goed werkvermogen of duurzame inzetbaarheid van werknemers.

De samenwerking tussen het Vlaamse en federale beleidsniveau zou in dit kader best gefaciliteerd worden. Elk binnen de eigen bevoegdheid en in overleg met elkaar, moeten beide beleidsniveaus de nodige maatregelen nemen die het integraal gezondheidsbeleid in bedrijven en organisaties faciliteren. Met het oog op het bevorderen van de gezondheid en het welzijn van werknemers, dient ook bekeken te worden hoe dergelijk gezondheidsbeleid in bedrijven en organisaties een zinvolle plaats krijgt binnen de bestaande regelgeving betreffende preventie en gezondheidspromotie.

Met vriendelijke groeten,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Gunter Naets', written over a horizontal line.

Gunter Naets
secretaris

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jan De Maeseneer', written over a horizontal line.

Jan De Maeseneer
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.437/3
van 13 mei 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijfennegentigste zitting in Genève op 15 juni 2006’

Op 21 april 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijftiende zitting in Genève op 15 juni 2006’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 5 mei 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE, en Koen MUYLLE, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur en Thomas MAES, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 mei 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen, wat betreft de Vlaamse Gemeenschap, met het verdrag nr. 187 ‘inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijftienvestigste zitting in Genève op 15 juni 2006’.²

De partijen bij het verdrag verbinden zich ertoe blijvend in te staan voor de optimalisering van de veiligheid en de gezondheid op het werk ter voorkoming van de arbeidsgebonden letsels, ziekten en sterfgevallen. Ze moeten dit doen door, in overleg met de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, een nationaal beleid ter bevordering van het recht van werknemers op een veilige en gezonde werkomgeving te ontwikkelen. De lidstaten staan ook in voor een geleidelijke invoering, handhaving en uitbouw van een nationaal systeem. Dit systeem omvat de omkaderingsinfrastructuur (wetgeving, toezichtstelsel, arbeidsgezondheidsdiensten, enz.) voor de uitvoering van het nationaal beleid, alsook van een nationaal programma. Dit nationaal programma bevat de doelstellingen die gerealiseerd moeten worden volgens een vooraf bepaalde timing, de prioriteiten en de actiemiddelen om de veiligheid en de gezondheid op het werk te bevorderen, alsook de evaluatiemiddelen.

BEVOEGDHEID

3. In advies 53.732/VR/V van 14 augustus 2013 over een voorontwerp van wet ‘houdende instemming met het Verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen te Genève op 15 juni 2006 door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar 95ste zitting’³ heeft de Raad van State opgemerkt dat het verdrag weliswaar grotendeels betrekking heeft op de federale bevoegdheid inzake “maatregelen van interne politie die betrekking hebben op de arbeidsbescherming” (artikel 6, § 1, II, eerste lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’) en op de federale bevoegdheid inzake arbeidsrecht (artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van diezelfde bijzondere wet), maar dat een aantal bepalingen uit dat verdrag gemeenschapsbevoegdheden betreffen. Die gemeenschapsbevoegdheden zijn de bevoegdheden inzake vorming en opleiding (verscheidene

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Overeenkomstig artikel 8, lid 2, treedt het verdrag in werking twaalf maanden nadat de bekrachtiging vanwege twee partijen bij het verdrag is geregistreerd door de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau. Volgens de website van die organisatie (www.ilo.org) is het verdrag dientengevolge in werking getreden op 20 februari 2009.

³ Het betrokken wetsontwerp is aangenomen door de Senaat op 3 april 2014 en door de Kamer van volksvertegenwoordigers op 23 april 2014 (zie *Parl.St.* Kamer 2013-14, nr. 53-3549/003), maar de resulterende wet is nog niet bekendgemaakt.

onderdelen van artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980),⁴ alsook de bevoegdheid inzake de arbeidsgeneeskundige controle, namelijk de erkenning van de bedrijfsgeneeskundige diensten en de controle op de naleving van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming, die een onderdeel vormt van de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake de preventieve gezondheidszorg (artikel 5, § 1, I, eerste lid, 8°, van diezelfde bijzondere wet).⁵⁻⁶

De Zesde Staatshervorming heeft wat betreft deze bevoegdheden geen wijzigingen met zich mee gebracht.

VORMVEREISTEN

4. Luidens artikel 4, § 2, 1°, van het decreet van 16 mei 2007 ‘tot oprichting van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen’ is de Vlaamse Regering verplicht om het advies van de strategische adviesraad te vragen over voorontwerpen van decreet met betrekking tot de regelgeving op het vlak van buitenlands beleid, internationaal ondernemen, internationale samenwerking en toerisme.

Uit de nota aan de Vlaamse Regering gevoegd bij de adviesaanvraag blijkt dat aan de Strategische Adviesraad Internationaal Vlaanderen (SARiV) geen advies is gevraagd, blijkbaar omdat die Raad bij brief van 2 oktober 2014, na kennisname van de beslissing van de Vlaamse Regering om de SARiV op te heffen, aan de Minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed liet weten “zijn adviesverlening stop te zetten”. Zolang evenwel de adviesverplichting vervat in het decreet van 16 mei 2007 niet is opgeheven,⁷ blijft de Vlaamse Regering verplicht om het advies van de SARiV te vragen. Het gegeven dat de SARiV geen advies wenst te verlenen, ontslaat de Vlaamse Regering niet van die verplichting. Het advies van de SARiV moet dan ook alsnog worden gevraagd.

⁴ Zie bijvoorbeeld de artikelen 3, lid 3, en 4, lid 3, van het verdrag.

⁵ Zie bijvoorbeeld artikel 4, lid 3, d) van het verdrag.

⁶ Zie adv.RvS 34.339/AV van 29 april 2003 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 21 november 2003 ‘betreffende het preventieve gezondheidsbeleid’, *Parl.St.* VI.Parl. 2002-03, nr. 1709/1, 141-163, alsook adv.RvS 45.365/3 van 25 november 2008 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 20 maart 2009 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 2020/1, 54-56.

⁷ Bij artikel 15, 2°, van het voorontwerp van decreet ‘betreffende de hervorming van de strategische adviesraden’, waarover de Raad van State op 7 mei 2015 advies 57.380/3 heeft gegeven, wordt voorzien in de opheffing van het decreet van 16 mei 2007. Volgens artikel 20 treedt die nog aan te nemen decretale regeling in werking op 1 juli 2015.

Ingeval het voorliggende ontwerp naar aanleiding van het vervullen van dit vormvereiste nog mocht worden gewijzigd, zullen de gewijzigde of nieuwe bepalingen van het voorontwerp alsnog om advies aan de afdeling Wetgeving moeten worden voorgelegd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Jo BAERT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Het verdrag nr. 187 inzake het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vijftiennegentigste zitting in Genève op 15 juni 2006, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 10 juli 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

BIJLAGE:

Franse tekst en Nederlandse vertaling van het verdrag

**CONVENTION SUR LE CADRE
PROMOTIONNEL POUR LA SÉCURITÉ ET LA
SANTÉ AU TRAVAIL**

Préambule

LA CONFÉRENCE GÉNÉRALE DE L'ORGANISATION INTERNATIONALE DU TRAVAIL,

CONVOQUÉE à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 31 mai 2006, en sa quatre-vingt-quinzième session ;

RECONNAISSANT l'ampleur à l'échelle mondiale des lésions et maladies professionnelles et des décès imputables au travail et la nécessité de poursuivre l'action pour les réduire ;

RAPPELANT que la protection des travailleurs contre les maladies générales ou professionnelles et les accidents résultant du travail figure parmi les buts de l'Organisation internationale du Travail tels qu'énoncés dans sa Constitution ;

RECONNAISSANT que les lésions et maladies professionnelles et les décès imputables au travail nuisent à la productivité et au développement économique et social ;

NOTANT le paragraphe III g) de la Déclaration de Philadelphie, qui prévoit que l'Organisation internationale du Travail a l'obligation solennelle de seconder la mise en oeuvre, parmi les différentes nations du monde, de programmes propres à réaliser une protection adéquate de la vie et de la santé des travailleurs dans toutes les occupations ;

GARDANT à l'esprit la Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail et son suivi, 1998 ;

NOTANT la convention (n° 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, et la recommandation (n° 164) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981, et les autres instruments de l'Organisation internationale du Travail pertinents pour le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail ;

RAPPELANT que la promotion de la sécurité et de la santé au travail est un élément du programme de l'Organisation internationale du Travail pour un travail décent pour tous ;

RAPPELANT les conclusions concernant les activités normatives de l'OIT dans le domaine de la sécurité et de la santé au travail - une stratégie globale, adoptées par la Conférence internationale du Travail à sa 91e session (2003), en particulier en ce qui concerne le but de veiller à ce que la sécurité et la santé au travail bénéficient d'une priorité au niveau national ;

SOULIGNANT l'importance de promouvoir de façon continue une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé ;

APRÈS AVOIR DÉCIDÉ d'adopter diverses propositions relatives à la sécurité et la santé au travail, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session ;

(VERTALING)

**VERDRAG INZAKE HET PROMOTIONEEL
KADER VOOR DE VEILIGHEID EN GEZONDHEID
OP HET WERK**

Preambule

DE ALGEMENE CONFERENTIE VAN DE INTERNATIONALE ARBEIDSORGANISATIE,

SAMENGEROEPEN te Genève door de Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau en aldaar bijeengekomen op de vijfennegentigste zitting, op 31 mei 2006 ;

MET ERKENNING van de mondiale omvang van arbeidsgebonden letsels, ziekten en sterfgevallen, evenals de noodzaak tot terugdringing ervan ;

ERAAN HERINNEREND dat de bescherming van de werknemers tegen algemene of beroepsziekten en arbeidsongevallen een doelstelling is van de Internationale Arbeidsorganisatie, zoals vermeld in het Oprichtingsverdrag ;

ERKENNENDE dat arbeidsgebonden letsels, ziekten en sterfgevallen schade berokkenen aan de productiviteit en de sociaal-economische ontwikkeling ;

GELET OP paragraaf III g) van de Verklaring van Philadelphia, die bepaalt dat de Internationale Arbeidsorganisatie tot principiële plicht heeft om de verschillende naties bij te staan bij de tenuitvoerlegging van programma's voor een passende bescherming van het leven en de gezondheid van de werknemers tijdens de uitoefening van hun beroep ;

MET IN GEDACHTEN de Verklaring van de IAO betreffende de fundamentele rechten en beginselen op het werk en haar follow-up, 1998 ;

GELET OP het verdrag (nr.155) betreffende de veiligheid en gezondheid van de werknemers, 1981, en de aanbeveling (nr.164) betreffende de veiligheid en gezondheid van de werknemers, 1981, en de andere pertinente instrumenten van de Internationale Arbeidsorganisatie voor het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk ;

ERAAN HERINNEREND dat de bevordering van de veiligheid en gezondheid op het werk een aspect is van het IAO-programma voor waardig werk voor allen ;

VERWIJZEND naar de besluiten betreffende de normatieve activiteiten van de IAO op het vlak van veiligheid en gezondheid — een globale strategie, goedgekeurd door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens de 91ste zitting (2003), meer bepaald wat betreft het streefdoel om van veiligheid en gezondheid een blijvende prioriteit op nationaal niveau te maken ;

WIJZEND op het belang van een consequente bevordering van een nationale preventiecultuur op het vlak van veiligheid en gezondheid ;

NA TE HEBBEN BESLIST tot goedkeuring van verschillende voorstellen betreffende de veiligheid en gezondheid op het werk, als vierde aandachtspunt op de zittingsagenda ;

APRÈS AVOIR DÉCIDÉ que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale ;

ADOpte, CE QUINZIÈME JOUR DE JUIN DEUX MILLE SIX, LA CONVENTION CI-APRÈS, QUI SERA DÉNOMMÉE CONVENTION SUR LE CADRE PROMOTIONNEL POUR LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ AU TRAVAIL, 2006.

I. DÉFINITIONS

ARTICLE PREMIER

Aux fins de la présente convention :

(a) l'expression politique nationale désigne la politique nationale relative à la sécurité et la santé au travail et au milieu de travail définie conformément aux principes de l'article 4 de la convention (n° 155) sur la sécurité et la santé des travailleurs, 1981 ;

(b) l'expression système national de sécurité et de santé au travail ou système national désigne l'infrastructure qui constitue le cadre principal pour la mise en oeuvre de la politique nationale et des programmes nationaux de sécurité et de santé au travail ;

(c) l'expression programme national de sécurité et de santé au travail ou programme national désigne tout programme national qui inclut des objectifs à réaliser selon un calendrier prédéterminé, des priorités et des moyens d'action établis en vue d'améliorer la sécurité et la santé au travail ainsi que des moyens permettant d'évaluer les progrès ;

(d) l'expression culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé désigne une culture où le droit à un milieu de travail sûr et salubre est respecté à tous les niveaux, où le gouvernement, les employeurs et les travailleurs s'emploient activement à assurer un milieu de travail sûr et salubre au moyen d'un système de droits, de responsabilités et d'obligations définis et où le principe de prévention se voit accorder la plus haute priorité.

II. OBJECTIF

ARTICLE 2

1. Tout Membre qui ratifie la présente convention doit promouvoir l'amélioration continue de la sécurité et de la santé au travail pour prévenir les lésions et maladies professionnelles et les décès imputables au travail par le développement, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, d'une politique nationale, d'un système national et d'un programme national.

2. Tout Membre doit prendre des mesures actives en vue de réaliser progressivement un milieu de travail sûr et salubre au moyen d'un système national et de programmes nationaux de sécurité et de santé au travail, en tenant compte des principes énoncés dans les instruments de l'Organisation internationale du Travail (OIT) pertinents pour le cadre promotionnel pour la sécurité et la santé au travail.

3. Tout Membre doit, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, considérer périodiquement quelles mesures pourraient être prises pour ratifier les conventions pertinentes de l'OIT relatives à la sécurité et à la santé au travail.

NA TE HEBBEN BESLIST dat die voorstellen in een internationaal verdrag worden vastgelegd ;

HECHT HAAR GOEDKEURING, OP JUNI TWEEDEUZEND EN ZES AAN HIERNAVOLGEND VERDRAG, DAT HET VERDRAG INZAKE HET PROMOTIONEEL KADER VOOR DE VEILIGHEID EN GEZONDHEID OP HET WERK, 2006, ZAL WORDEN GENOEMD.

I. DEFINITIES

Artikel 1

In het kader van dit verdrag betekenen de volgende uitdrukkingen :

(a) « nationaal beleid » : het nationaal beleid inzake veiligheid en gezondheid op het werk en de werkomgeving, overeenkomstig de beginselen onder artikel 4 van Verdrag nr.155 betreffende de veiligheid en gezondheid van de werknemers, 1981 ;

(b) « nationaal systeem inzake veiligheid en gezondheid op het werk » of « nationaal systeem » : de infrastructuur als primordiaal kader voor de uitvoering van het nationaal beleid en de nationale programma's inzake veiligheid en gezondheid op het werk ;

(c) « nationaal programma inzake veiligheid en gezondheid op het werk » of « nationaal programma » : elk nationaal programma met doelstellingen die gerealiseerd moeten worden volgens een vooraf bepaalde timing, prioriteiten en actiemiddelen ter optimalisering van de veiligheid en gezondheid op het werk evenals de evaluatiemethodes met betrekking tot de vorderingen ;

(d) « nationale preventiecultuur inzake veiligheid en gezondheid » : een cultuur waarin het recht op een veilige en gezonde werkomgeving nageleefd wordt op alle niveaus ; waarin de regering, werkgevers en werknemers zich daadwerkelijk inzetten voor een veilige en gezonde werkomgeving via een systeem van welbepaalde rechten, verantwoordelijkheden en plichten ; en waarin preventie de hoogste prioriteit is.

II. DOELSTELLING

ARTIKEL 2

1. Elk Lid dat overgaat tot de bekrachtiging van dit Verdrag staat blijvend in voor de optimalisering van de veiligheid en gezondheid op het werk ter voorkoming van de arbeidsgebonden letsels, ziekten en sterfgevallen, via de uitbouw van een nationaal beleid, een nationaal systeem en een nationaal programma, in samenspraak met de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties.

2. Elk Lid neemt actieve maatregelen om geleidelijk tot een veilige en gezonde werkomgeving te komen via een nationaal systeem en nationale programma's inzake veiligheid en gezondheid op het werk, rekening houdend met de beginselen die opgenomen zijn in de IAO-instrumenten die relevant zijn voor het promotioneel kader voor de veiligheid en gezondheid op het werk.

3. Elk Lid maakt in samenspraak met de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties regelmatig een overzicht van de mogelijke maatregelen om de relevante IAO-verdragen inzake veiligheid en gezondheid op het werk te bekrachtigen.

III. POLITIQUE NATIONALE**ARTICLE 3**

1. Tout Membre doit promouvoir un milieu de travail sûr et salubre, en élaborant à cette fin une politique nationale.

2. Tout Membre doit promouvoir et faire progresser, à tous les niveaux concernés, le droit des travailleurs à un milieu de travail sûr et salubre.

3. Lors de l'élaboration de sa politique nationale, tout Membre doit promouvoir, à la lumière des conditions et de la pratique nationales et en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, des principes de base tels que les suivants : évaluer les risques ou les dangers imputables au travail ; combattre à la source les risques ou les dangers imputables au travail ; et développer une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé, qui comprenne l'information, la consultation et la formation.

IV. SYSTÈME NATIONAL**ARTICLE 4**

1. Tout Membre doit établir, maintenir, développer progressivement et réexaminer périodiquement un système national de sécurité et de santé au travail, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives.

2. Le système national de sécurité et de santé au travail doit inclure, entre autres :

(a) la législation, les accords collectifs le cas échéant, et tout autre instrument pertinent en matière de sécurité et de santé au travail ;

(b) une autorité ou un organisme, ou des autorités ou des organismes, responsables aux fins de la sécurité et de la santé au travail, désignés conformément à la législation et à la pratique nationales ;

(c) des mécanismes visant à assurer le respect de la législation nationale, y compris des systèmes d'inspection ;

(d) des mesures pour promouvoir, au niveau de l'établissement, la coopération entre la direction, les travailleurs et leurs représentants, en tant qu'élément essentiel de prévention en milieu de travail.

3. Le système national de sécurité et de santé au travail doit inclure, s'il y a lieu :

(a) un organe tripartite consultatif national ou des organes tripartites consultatifs nationaux compétents en matière de sécurité et de santé au travail ;

(b) des services d'information et des services consultatifs en matière de sécurité et de santé au travail ;

(c) l'offre d'une formation en matière de sécurité et de santé au travail ;

(d) des services de santé au travail conformément à la législation et à la pratique nationales ;

III. NATONAAL BELEID**ARTIKEL 3**

1. Elk Lid bevordert een veilige en gezonde werkomgeving, en werkt daartoe een nationaal beleid uit.

2. Elk Lid garandeert de bevordering en uitbouw, op alle niveaus, van het recht van de werknemers op een veilig en gezonde werkomgeving.

3. Bij de uitwerking van zijn nationaal beleid bevordert elk Lid in het licht van de nationale omstandigheden en beleid, en in samenspraak met de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties, basisprincipes zoals de evaluatie van de arbeidsrisico's en gevaren ; de bestrijding bij de bron van de arbeidsrisico's en gevaren ; de ontwikkeling nationale preventiecultuur inzake veiligheid en gezondheid met voorlichting, raadpleging en opleiding.

IV. NATONAAL SYSTEEM**ARTIKEL 4**

1. Elk Lid staat in voor een geleidelijke invoering, handhaving en uitbouw alsook periodieke evaluatie van een nationaal systeem inzake veiligheid en gezondheid op het werk, in samenspraak met de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties.

2. Het nationaal systeem inzake veiligheid en gezondheid op het werk omvat ondermeer :

(a) de wetgeving en desgevallend de collectieve arbeidsovereenkomsten, en elk ander relevant instrument inzake veiligheid en gezondheid op het werk ;

(b) een of meerdere overheden of instellingen, verantwoordelijk voor de veiligheid en gezondheid op het werk, en aangewezen overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk ;

(c) mechanismen ter naleving van de nationale wetgeving, met in begrip van de inspectieregelingen ;

(d) maatregelen ter bevordering van de samenwerking tussen de directie, werknemers en hun vertegenwoordigers op het niveau van de vestiging, als wezenlijk onderdeel van preventie in de arbeidsomgeving.

3. Het nationaal systeem inzake veiligheid en gezondheid bestaat desgevallend uit :

(a) een nationaal tripartiete adviesorgaan of nationale tripartiete adviesorganen die bevoegd zijn op het vlak van veiligheid en gezondheid op het werk ;

(b) diensten voor informatie en advies inzake veiligheid en gezondheid op het werk ;

(c) opleidingsaanbod op het vlak van veiligheid en gezondheid op het werk ;

(d) diensten voor arbeidsgeneeskunde overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk ;

(e) la recherche en matière de sécurité et de santé au travail ;

(f) un mécanisme de collecte et d'analyse des données sur les lésions et maladies professionnelles tenant compte des instruments pertinents de l'OIT ;

(g) des dispositions en vue d'une collaboration avec les régimes d'assurance ou de sécurité sociale couvrant les lésions et maladies professionnelles ;

(h) des mécanismes de soutien pour l'amélioration progressive des conditions de sécurité et de santé au travail dans les micro-entreprises, les petites et moyennes entreprises et l'économie informelle.

V. PROGRAMME NATIONAL

ARTICLE 5

1. Tout Membre doit élaborer, mettre en oeuvre, contrôler, évaluer et réexaminer périodiquement un programme national de sécurité et de santé au travail, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives.

2. Le programme national doit :

(a) promouvoir le développement d'une culture de prévention nationale en matière de sécurité et de santé ;

(b) contribuer à la protection des travailleurs en éliminant ou en réduisant au minimum, dans la mesure où cela est raisonnable et pratiquement réalisable, les dangers et les risques liés au travail, conformément à la législation et à la pratique nationales, en vue de prévenir les lésions et maladies professionnelles et les décès imputables au travail et de promouvoir la sécurité et la santé sur le lieu de travail ;

(c) être élaboré et réexaminé sur la base d'une analyse de la situation nationale en matière de sécurité et de santé au travail comportant une analyse du système national de sécurité et de santé au travail ;

(d) comporter des objectifs, des cibles et des indicateurs de progrès ;

(e) être soutenu, si possible, par d'autres programmes et plans nationaux complémentaires qui aideront à atteindre progressivement l'objectif d'un milieu de travail sûr et salubre.

3. Le programme national doit être largement diffusé et, dans la mesure du possible, appuyé et lancé par les plus hautes autorités nationales.

VI. DISPOSITIONS FINALES

ARTICLE 6

La présente convention ne porte révision d'aucune convention ou recommandation internationale du travail.

(e) onderzoek naar veiligheid en gezondheid op het werk ;

(f) een mechanisme voor de inzameling en analyse van gegevens over de beroepsziekten en letsels, rekening houdend met de relevante IAO-instrumenten ;

(g) voorzieningen voor interactie met de socialezekerheids- of verzekeringsregelingen die de beroepsziekten en letsels dekken ;

(h) ondersteuningsmechanismen voor de geleidelijke verbetering van de veiligheids- en gezondheidsvoorwaarden op het werk binnen zeer kleine ondernemingen, kleine en middelgrote ondernemingen en de informele economie.

V. NATIONAAL PROGRAMMA

ARTIKEL 5

1. Elk Lid verbindt zich tot de vaststelling, uitwerking, controle, evaluatie en geregelde herziening van een nationaal programma voor veiligheid en gezondheid op het werk, in samenspraak met de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties.

2. Het nationaal programma :

(a) bevordert de ontwikkeling van een nationale preventiecultuur inzake veiligheid en gezondheid ;

(b) draagt bij tot de bescherming van de werknemers door de arbeidsrisico's en gevaren uit te bannen of tot een minimumrisico te beperken, voorzover aanvaardbaar en haalbaar, en overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijk met het oog op de preventie van arbeidsgebonden letsels, ziekten en sterfgevallen alsook de bevordering van de veiligheid en gezondheid op het werk ;

(c) wordt uitgewerkt en steeds geëvalueerd op basis van een analyse van de nationale situatie op het vlak van veiligheid en gezondheid, met inbegrip van een analyse van het nationaal systeem inzake veiligheid en gezondheid op het werk ;

(d) omvat doelstellingen en voortgangsindicatoren ;

(e) wordt zo mogelijk ondersteund door andere programma's en aanvullende nationale plannen om geleidelijk te komen tot een veilige en gezonde werkomgeving.

3. Het nationaal programma wordt ruim verspreid en zoveel mogelijk gesteund en gelanceerd door de hoogste nationale overheden.

VI. SLOTBEPALINGEN

ARTIKEL 6

Dit verdrag houdt geen herziening in van een ander internationaal arbeidsverdrag of aanbeveling.

ARTICLE 7

Les ratifications formelles de la présente convention sont communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement.

ARTICLE 8

1. La présente convention ne lie que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification a été enregistrée par le Directeur général du Bureau international du Travail.

2. Elle entre en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres ont été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entre en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date de l'enregistrement de sa ratification.

ARTICLE 9

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail aux fins d'enregistrement. La dénonciation ne prend effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans l'année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne se prévaut pas de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention dans la première année de chaque nouvelle période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

ARTICLE 10

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifie à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui sont communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification communiquée, le Directeur général appelle l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

ARTICLE 11

Le Directeur général du Bureau international du Travail communique au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et dénonciations enregistrées.

ARTICLE 12

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence

ARTIKEL 7

De formele bekrachtigingen van dit verdrag worden ter registratie meegedeeld aan de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau.

ARTIKEL 8

1. Dit Verdrag verbindt alleen de IAO-leden waarvan de bekrachtiging geregistreerd is door de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau.

2. Het verdrag treedt in werking 12 maanden nadat de bekrachtiging vanwege twee Leden geregistreerd is door de Directeur-generaal.

3. Vervolgens treedt het verdrag voor elk Lid in werking 12 maanden na de dag waarop de bekrachtiging geregistreerd is.

ARTIKEL 9

1. Elk Lid dat dit verdrag bekrachtigd heeft, kan het verdrag opzeggen na het verstrijken van de periode van tien jaar volgend op de begindatum van de inwerkingtreding van het verdrag via een akte die ter registratie wordt meegedeeld aan de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau. De opzegging gaat pas één jaar na de registratie in.

2. Elk Lid dat dit verdrag bekrachtigd heeft en dat in het jaar na het verstrijken van de periode van tien jaar zoals vermeld in de voorgaande paragraaf, geen gebruik maakt van de mogelijkheid tot opzegging zoals bedoeld in dit artikel, zal voor een nieuwe periode van tien jaar verbonden zijn, en heeft daarna de mogelijkheid om het verdrag op te zeggen in het eerste jaar van elke nieuwe periode van tien jaar onder de voorwaarden als vermeld in dit artikel.

ARTIKEL 10

De Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau bezorgt alle IAO-leden een kennisgeving van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem zijn meegedeeld door de leden van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Met de kennisgeving aan de IAO-leden van de tweede bekrachtiging vestigt de Directeur-generaal hun aandacht op de datum waarop dit verdrag in werking zal treden.

ARTIKEL 11

De Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau deelt de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties ter registratie alle gegevens mee over de geregistreerde bekrachtigingen en opzeggingen, overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

ARTIKEL 12

Telkens wanneer de Raad van Bestuur van het Internationaal Arbeidsbureau het noodzakelijk acht, bezorgt hij aan de Algemene

générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision.

ARTICLE 13

1. Au cas où la Conférence adopte une nouvelle convention portant révision de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention n'en dispose autrement :

(a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraîne de plein droit, nonobstant l'article 9 ci-dessus, la dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur ;

(b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesse d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeure en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

ARTICLE 14

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Conferentie een rapport over de toepassing van het verdrag en gaat hij na of het aangewezen is om de herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

ARTIKEL 13

1. Wanneer de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt tot herziening van dit verdrag, en mits het nieuwe verdrag niet anders bepaalt :

(a) houdt de bekrachtiging van het nieuw verdrag tot herziening van rechtswege de onverwijldde opzegging van dit verdrag in, onverminderd voornoemd artikel 9, en mits het nieuw verdrag tot herziening in werking is getreden ;

(b) is dit verdrag vanaf de datum van inwerkingtreding van het nieuw verdrag tot herziening niet langer vatbaar voor bekrachtiging door de Leden.

2. Dit verdrag blijft alleszins in werking naar vorm en inhoud voor de Leden die overgegaan zijn tot de bekrachtiging ervan en die het verdrag tot herziening niet bekrachtigen.

ARTIKEL 14

De Franse en Engelse tekstversie van dit verdrag zijn gelijkkelijk gezaghebbend.